

ק"פ 20094/05/22 - עדי קייזמן נגד קסטינה תקשורת בע"מ, חיים אתגר, גילי ברוש

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ק"פ 20094-05-22 קייזמן נ' קסטינה תקשורת בע"מ ואח'

מספר בקשה: 4

לפני כבוד השופטת מירי הרט-ריץ
הקובל:
נגד
עדי קייזמן באמצעות ב"כ עו"ד אליהו אוקון

הנאשמים:
1. קסטינה תקשורת בע"מ
2. חיים אתגר
3. גילי ברוש
באמצעות ב"כ עוה"ד גולדפרב זליגמן ושות'

החלטה

לפני בקשת הנאשמים לביטול קובלנה פלילית.

עיקרי העובדות

1. ביום 10.5.22 הגיש הקובל באמצעות מסמך שכותרתו "כתב קובלנה פלילית" (להלן - "הקובלנה").

כבר עתה יאמר, כי מדובר במסמך של 31 עמודים הנושא 144 סעיפים, שנפתח באמירה כי הטענות המפורטות בו נטענות באופן משלים ומצטבר לטענות הקובלת, הגב' אסתי גינצבורג, רעייתו של הקובל כפי שנטענו בכתב קובלנה נפרד (להלן - "הגב' גינצבורג" ו- "הקובלנה הנוספת").

2. בתמצית יאמר, כי במרכז של הקובלנה שידורה של תכנית הטלוויזיה "חשיפה" אשר שודרה ביום 17.3.22 ושבה לפי הנטען הוצג הקובל כבעל "פרופיל תקשורתי גבוה" והתראינו במסגרתה גורמים שונים שטענו כי נפלו קורבן למעשי עוקץ והונאה מצד הקובל ובה גם הוצגה, כך נטען, הגב' גינצבורג כמי שמעורבת בעסקי הקובל.

למעשה, על פני למעלה מ- 30 עמודים עמוסי פרטים הנחלקים לפרק שכותרתו "חלק כללי" ופרק שכותרתו "האישום" העלה הקובל טענות שונות, הפנה חיצים לגורמים שונים "נסתרים" וסקר בהרחבה את כל תוכן התכנית ששודרה. לצד זאת, הציג הקובל טענות משפטיות, הפנה לפסיקה ולחומר הראיות וטען בסופה של הקובלנה כי **"מתבצע בבני הזוג קייזמן טבח תקשורתי ודמם של בני הזוג הותר ע"י אדם נקמן שלא קיימת מסננת בין המוח לבין פיו"**. אציין, בלי להיכנס לפרטים, כי סעיפים רבים בקובלנה כללו אמירות בלתי ראויות כנגד הנאשמים ותיאורים מעליבים אשר אין מקומם בקובלנה פלילית או בכתב אישום.

נוכח כל הנטען הואשמו הנאשמים בעבירה לפי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965.

3. לצד 31 העמודים עמוסי הפרטים הגיש הקובל כ - 200 עמודי נספחים הכוללים עשרות עמודי תמלילים, התכתבויות באפליקציות טלפוניות ומכתבים המהווים חומר ראיות אשר הקובל ביקש להעביר לעיונו של בית המשפט. זאת, על אף שעל פי הדין אין להגיש חומר ראיות לבית המשפט יחד עם כתב הקובלנה בשל האיסור שבית המשפט ייחשף אליהן בשלב הדיוני הנוכחי.

4. ביום 13.7.22 הגישו הנאשמים מסמך שכותרתו "הודעה ובקשה מטעם הנאשמים" וטענו כי הקובלנה הנוספת אשר הוגשה על ידי הגב' גינצבורג בוטלה על ידי מותב אחר הן בשל פגמים אשר נפלו בה והן בשל העדר כוונה של הגב' גינצבורג להתייצב לדיון בבית המשפט.

5. בתגובה לכך הגיש הקובל תגובה אשר אליה נלוו - גם הפעם - 15 עמודי נספחים של חומר ראיות ושבמסגרתה נטענו טענות כנגד החלטת בית המשפט בעניין הקובלנה הנוספת. בנוסף נטען, כי הקובל המתגורר בחו"ל חלה בעבר בקורונה ועל כן אינו יכול לטוס לישראל (סעיף 20 לקובלנה) וכי הגב' גינצבורג כעולה מתצהיר אשר צורף על ידה לקובלנה הנוספת מניקה ועל כן הקובל אינו יכול להתרחק ממנה (סעיף 21 לקובלנה). בנוסף נטען כי יש לאפשר לקובל לנהל את ההליך בהיוועדות חזותית תוך הפניה לסעיף 133א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982 (להלן - "**חסד"פ**") וזאת משום שהאינטרס הציבורי מצדיק את בירורה של הקובלנה אשר עניינה בשמם הטוב של הקובל והגב' גינצבורג (סעיפים 24 ו - 28 לקובלנה). עם זאת, ב"כ הקובל הבהיר כי הוא נכון לתקן את הפגמים שנפלו בקובלנה, לרבות צירוף רשימת עדי תביעה מלאה.

6. הנאשמים השיבו באמצעות באי-כוחם וטענו כי הקובל עושה שימוש ציני פסול ושגוי בהליך הפלילי וכי יש להורות על ביטולה של הקובלנה בשל הפגמים המהותיים בהם היא לוקה ובפרט היותה עמוסה בפרטים בלתי רלוונטיים, הן בפן העובדתי והן בפן המשפטי. עוד טענו כי מתגובת הקובל עולה שאין בכוונתו להתייצב בפני בית המשפט וכי סעיף 133א לחסד"פ אינו חל בעניינו שכן חלה עליו חובת התייצבות.

7. ביום 12.9.22 קבעתי כי הקובלנה אינה תואמת את הוראות חוק סדר הדין הפלילי וכי אין מקום להגשת ראיות אלא באמצעות עדים ועל פי דיני הראיות. לפיכך הוריתי כי הקובל יגיש קובלנה מתוקנת התואמת את הוראות החוק ובפרט את סעיפים 85(4) ו - 85(6) לחסד"פ. כמו כן התבקשה עמדת פרקליטות מחוז תל אביב אשר לניהול ההליך על ידי פרקליט מטעמה.

8. בהתאם, ביום 3.10.22 הגיש הקובל קובלנה מתוקנת (להלן - "**הקובלנה המתוקנת**") אשר בה יוחסו לנאשמים עבירה של פרסום לשון הרע בניגוד לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 ופגיעה בפרטיות בניגוד לחוק חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981.

9. ביום 9.11.22 הגישו הנאשמים בקשה לביטול הקובלנה וכן ביטול דיון ההקראה אשר נקבע ליום 15.11.22 בהסתמך על שתי טענות: האחת - הקובלנה המתוקנת כוללת פגמים חמורים שעניינם בהכללת עובדות רבות בלתי רלוונטיות ואינה כוללת תיאור של העובדות המהוות את העבירה כמתחייב מסעיף 85(4) לחסד"פ. כמו כן, הכללת "רמיזות תמוהות ומעורפלות" והתייחסות לקובלנה הנוספת אשר אינה רלוונטית כלל להליך זה, פוגעות ביכולתם של הנאשמים להתגונן מפני הליך פלילי. השנייה - אין לאפשר את ניהולו של ההליך ללא נוכחות הקובל שכן התייצבותו אינה בגדר עניין פרוצדורלי בלבד. הנאשמים גם העלו טענה בדבר העדר ניקיון כפיים

הקשורה בעיקרה לסוגיית אי התייצבותו של הקובל ולטענתו כי אין באפשרותו להתרחק מהגב' גינצבורג.

10. עוד באותו היום הוריתי על דחיית דיון ההקראה וזאת לצורך קבלת תגובת הקובל אשר הוגשה ביום 17.11.22 ובה נטען כי העובדות הנכללות בקובלנה המתוקנת הן רלוונטיות וכי דברי לשון הרע הפוגעניים מופיעים בקובלנה. עוד נטען, כי הקובל זכאי לקבל את יומו בבית המשפט וכי יש למצות את הדין עם הנאשמים. אשר לטענת הנאשמים, כי אין בכוונת הקובל להתייצב טען בא-כוחו שאין באפשרות הנאשמים להעריך את מצבו הרפואי הלקוי של הקובל וכי על הקובל להישאר לצד הגב' גינצבורג בהיותה אישה מניקה.

11. בנוסף, ביום 22.11.22 הודיעה פרקליטות מחוז תל אביב כי אין בכוונתה לנהל את ההליך.

דיון והכרעה

12. לאחר עיון בבקשות ותגובות הצדדים, אני מורה על ביטול הקובלנה.

13. סעיף 70 לחסד"פ קובע -

"הוראות חוק זה הנוגעות לכתב אישום יחולו על קובלנה, בשינויים לפי הענין; בכל מקום שמדובר בכתב אישום גם קובלנה במשמע, ובכל מקום שמדובר בתובע גם קובל במשמע, אם אין כוונה אחרת משתמעת".

14. סעיף 149(4) לחסד"פ מתייחס לטענה מקדמית לפיה **"העובדות המתוארות בכתב האישום אינן מהוות עבירה"**. מדובר בטענה מקדמית הנבחנת ביחד עם סעיף 85(4) לחסד"פ הקובע כי על כתב האישום להכיל את תיאור העובדות המהוות את העבירה וזאת על מנת להציג בפני בית המשפט תמונה מפורטת של כתב האישום ביחס לכל אחד מהנאשמים וכן להביא את העובדות שבכוונת המאשים להוכיח כתשתית להרשעה וזאת על מנת להבטיח את יכולתם של הנאשמים לנהל את הגנתם. וכבר נפסק על ידי בית המשפט העליון בע"פ 534/84 **אסתר אריה (פנחס) נ' מדינת ישראל**, (1985) בע' 575 כך-

"אין להמעיט בחשיבותן של העובדות המפורטות בכתב האישום, כאילו המסגרת החיצונית היא העיקר ואילו התוכן חסר חשיבות. מערכת העובדות האמורה הווה [כך במקור - מ.ה] הן את המקור והן את הסיבה לחקירה ולהגשת כתב האישום; בתחומה מנהל הנאשם את הגנתו, והיא המשמשת את היסוד, שעליו מתבקש בית המשפט לבנות את הכרעת הדין. ואף יש לפעמים שעובדות אלה, שבכתב האישום הן כה חשובות, עד שמכריעות הן אף את העובדות שהוכחו במשפט, לגבי פירושו של חוק מסוים".

15. הקובלנה המתוקנת אינה עומדת בתנאי סעיף 85(4) לחסד"פ, שכן היא כוללת פרטים ונתונים רבים, כמו גם אמירות שונות, שאין מקומם בקובלנה פלילית.

כדוגמאות לא ממצות אציין, כי במסגרת הקובלנה המתוקנת נטען באופן כללי כנגד דמות שמכונה "המנחה" כך -

"המנחה, המשדר כמה תוכניות במקביל, בין היתר, "המתחזה" הוא המתחזה היחיד בהקשר דנן, מתמחה לעיתונאי (להלן: "המתחזה")."

המתחזה בעל הקול הדרמטי, משרת את הרצון הבלתי מרוסן של כלי תקשורת בעידן בו ניתן להכתים את

שמו של כל אדם, אבל את "המתחזה" לא מעניין "כל אדם" בתוכנית זו אלא רק אנשים בעלי פרופיל תקשורתי גבוה (ע' 2, סעיפים 4 - 5).

בנוסף נכתב בהקשר של באות כוח הנאשמים כי **"הם קפצו על ה"פרוצדורה" כמו רינה מצליח על סטראידיים..."** (ע' 2, סעיף 9) וכן צוין כי קיים **"שותף סוד"** כלשהו אשר מכפיש את הקובל מעל כל במה (ע' 7, סעיף 28) ואפשר שאף **"שותפי סוד"** נוספים אשר ייחשפו במהלך ניהול ההליך (ע' 4, סעיף 25) אשר **"גם איתם ימצה הקובל את הדין"** (ע' 3, סעיפים 13 - 14).

בנוסף, הקובל מצא לנכון להתקדם גם לשלב העונש והבהיר כי הוא **"אינו מוכן לעבור לסדר היום על ביצוע עבירה פלילית"** ולכן הוא עומד על כך שבית המשפט **"ימצה את כל חומרת הדין הפלילי והסנקציה הפלילית הקבועה בו ויטיל על הנאשמים, ביחד ולחוד, את העונשים המקסימליים אותם קובע החוק בגין המעשים החמורים שביצעו"** (ע' 7, סעיף 26).

אמירות אלה ורבות נוספות אין מקומן בקובלנה פלילית.

16. מעבר לכך, הקובלנה המתוקנת כוללת עובדות רבות שאינן נכנסות בגדר "תיאור העובדות המהוות את העבירה" כנדרש על פי החוק.

כך למשל, בעמודים 2 - 4, מופיעים סעיפים רבים המתייחסים לעובדות שאין להן רלוונטיות (ר' למשל סעיפים 2, 4 - 12, 15, 20 - 22, 24), טענות משפטיות (סעיף 2) ואמירות כלליות אודות הנאשמים אשר מטרתן השחרת פניהם (ר' כדוגמה ולא יחידה בסעיפים 4 - 6). בנוסף, סעיף 8 עוסק בכלל בסוגיית נוכחותו של הקובל וסעיף 9 נועד לצורך הטחת עלבונות בבאי-כוח הנאשמים.

עת פונים לעמודים 3 - 4 מתברר כי סעיפים 20 - 24 אינם עוסקים כלל בקובלנה דן אלא בקובלנה הנוספת אשר הוגשה על ידי גב' גינצבורג ובוטלה על ידי מותב אחר. וראוי להזכיר, כי מותב זה אינו בגדר ערכאת ערעור על החלטת בית המשפט בקובלנה הנוספת (ר' לעניין זה גם ע' 5 - 6, סעיפים 12 - 16).

בנוסף, בעמוד 5 תחת הכותרת "האישום" מפרט הקובל אירועים אשר התרחשו לטענתו ביום 30.9.22 דהיינו במועד המאוחר להגשת הקובלנה (מאי 2022) וטוען באופן כללי בלבד כי התנהלות הקובל הוצגה בתוכנית "חשיפה" כ - **"עוקץ והונאה"** (ע' 5, סעיף 10). כך, גם הסעיפים הבאים תחת הכותרת "האישום" בעמודים 6 - 7 לקובלנה המתוקנת כוללים אמירות כלליות ועובדות רבות אשר אינן תואמות את דרישות החוק (ר' כדוגמה ולא יחידה, ע' 7, סעיפים 28 - 30).

17. זאת ועוד, גם כאשר הקובל בחר להתייחס לאישום לכאורה, עשה כן שלא בהתאם להוראות החוק ותוך העלאת טענות אשר אינן יכולות להיות חלק מכתב אישום (או קובלנה).

כך למשל נכתב תחת פרק "האישום" -

"הנאשמת הגב' גילי ברוש, היא ה"שג" של קסטינה ושל אתגר שכן היא מודה בהקלטת וידאו כי הסיפור האמיתי אמור להיות סביב אותו אנונימוס "בר שלטון" אך טענה באופן גלוי גם בהקלטת הוידאו, כי היא צריכה לשאול את האחראים עליה וכנראה זה לא יעניין את התוכנית (ע' 5, סעיף 11);

"התנהלות מגמתית זו של הנאשמים וכן של הגב' גילי ברוש היא של "ש.ג" המקבל הנחיות "מהבוסים שלי" (ע' 6, סעיף 18);

"מה היה הלחץ לשדר???" (ע' 6, סעיף 19).

18. אל מול כל אלה ובכך העיקר - לא מצאתי בקובלנה המתוקנת את "תיאור העובדות" הנדרש על פי הדין ואף לא הפנייה לאמירות קונקרטיות ולדברי הדיבה המיוחסות לכאורה לנאשמים והתיאור הרחב והבלתי ממוקד מקשה להבין מה היתרון שמצא הקובל בהגשת קובלנה פלילית בגין לשון הרע ופגיעה בפרטיות מקום שניתן להגיש תביעה אזרחית.

העדר הפניה לאמירות קונקרטיות ולדברי דיבה ברורים אשר לשיטת הקובל מבססים תשתית עובדתית להרשעה כנגד כל אחד מהנאשמים - הן בעבירה לפי חוק איסור לשון הרע והן לפי חוק הגנת הפרטיות - שוללת מהנאשמים את האפשרות לדעת מהן האמירות המיוחסות לכל אחד ואחד מהם וכנגד מה נדרשים המה להתגונן.

19. למעשה, הקובלנה המתוקנת מהווה מסמך כללי אשר נכללו בו אמירות ורמיזות כלליות ובלתי בהירות לצד עובדות בלתי רלוונטיות וכי במכלול מדובר במסמך אשר אינו חושף באופן ברור בפני הנאשמים את העובדות אשר מפניהן עליהם להתגונן במסגרת הליך זה. ואם בכך לא די אזי מהקובלנה המתוקנת עולה כאמור כי קיימים "שותפי סוד" אחרים שהם בחזקת נאשמים אך זהותם עתידה להתגלות בהמשך.

כך, גם הטענה לפיה **"קיים חשש ממשי כי יש מי שעומד מאחורי השיטה של להטיל רפש חסר ביסוס...ודפוס זה אינו קביל, ואינו הוגן, ולבטח שלא נעשה בתום לב"** (ע' 6, סעיף 20) היא אמירה אשר אינה מיוחסת באופן קונקרטי למי מהנאשמים אלא בגדר אמירה כללית.

20. לבסוף אציין, כי הקובלנה המתוקנת מייחסת לנאשמים עבירה של פגיעה בפרטיות לפי סעיף 5 בצירוף עם סעיפים 1(4) ו- 1(6) לחוק הגנת הפרטיות. אולם, באחרון לא קיימים סעיפים 1(4) ו- 1(6) כלל.

ברע"פ 5978/04 פלוני נ' מדינת ישראל (2006) בע' 607 נאמר לגבי ציון הוראות החיקוק בכתב אישום כך -

"בציון הוראות החיקוק יש כדי לאפשר לנאשם להתגונן כראוי מפני האישומים נגדו ... יש בהן כדי לפשט ולהבהיר את כוונת התביעה. סעיפי החיקוק מסייעים בתחימת הדין בבית המשפט. "רק פירוט כאמור יש בו כדי להעמיד את הנאשם מעיקרו על מהותן של טענות התביעה, דבר שהוא חיוני כדי שיוכל לערוך הגנתו על יסוד ידיעת האישום והעונש הקבוע לצדו, והוא גם דרוש כדי להעמיד את בית-המשפט על טיבן והיקפן של טענות התביעה..."

21. הנה כי כן, על אף שהקובל קיבל הזדמנות לתקן את הקובלנה כך שתקיים את דרישות החוק ותגדיר כמתחייב את גבולות האישום הפלילי ועובדותיו, הקובלנה המתוקנת חורגת אף היא מהוראות ה"פ" ומאופיינת בעומס פרטים, עובדות שאינן רלוונטיות להליך זה, טענות משפטיות ואמירות כלליות אשר אין מקומן בקובלנה פלילית. פגמים אלה בכתב האישום גם מקימים לשיטתי פגם או פסול בכתב האישום בהתאם לסעיף 149(3) לחסד"פ.

22. בנקודה זו ראוי לציין, כי לאחרונה בבג"ץ 1322/22 דיאנה כהן נ' מלמד (2022) (להלן - **"עניין דיאנה כהן"**) הביע בית המשפט העליון עמדה לפיה יש לשקול את ביטול מוסד הקובלנה הפלילית וזאת נוכח אופיו של ההליך המעניק **"כלי עוצמתי שניתן להשתמש בו לרדיפה ולהתנכלות"** וכי מדובר בהליך אשר בהיעדר

בקרה ופיקוח על הגורם הפרטי "אינו משמש רק במקרים קיצוניים, אלא גם במקרים שבהם ניתן להגיש תובענה אזרחית" (פסקה 7). ויובהר, בית המשפט העליון גם נתן דעתו בפסקה 11 בעניין דיאנה כהן לעובדה כי הצעת חוק לביטול קובלנה (תיקוני חקיקה), התשפ"ב-2022 עברה בכנסת בקריאה טרומית.

23. לאור האמור ובהינתן שעסקין בהליך החושף נאשם להרשעה פלילית והמנוהל על ידי גורם פרטי המצוי עם הנאשם בסכסוך, יש לנ ג דווקנות ולהבטיח כי הקובלנה הפלילית מנוסחת בהתאם להוראות החוק, באופן המאפשר לנאשם להתגונן כדבעי ובדרך המבטיחה הליך הוגן.

24. בדומה, לאחרונה בק"פ 47150-04-22 (שלום ת"א) צ'קרוב נ' אלעזר (2022) הורה כב' השופט בקר על ביטול קובלנה שלקתה בפגמים שעניינם עומס פרטים, צירוף ראיות והעלאת טענות לא רלוונטיות (ר' פסקות 15 - 19 ו - 23). כך, גם בק"פ 40119-04-22 (שלום ת"א) גינזבורג קייזמן נ' קסטינה תקשורת בע"מ ואח' (2022) אשר עניינה בקובלנה הנוספת, הורתה כב' השופטת בן יצחק על ביטול הקובלנה משום שניסוחה חרג מהוראות החוק בשל כך שנכללו בה טענות עובדתיות לא רלוונטיות וטענות משפטיות.

וגישה זו אך מתחזקת בשים לב לכך שעסקין בעבירות הנוגעות לחופש הביטוי אשר בהקשרן כתב כב' השופט הרמלין בק"פ 44355-02-21 שלמה אלבוים נ' רחל קאהן (2022) כך -

"אכיפת עבירות פליליות הנוגעות לחופש הביטוי היא תחום רגיש במיוחד. זאת, לא רק משום העובדה שחופש הביטוי נחשב לאחת הזכויות היסודיות הבסיסיות ביותר במדינה דמוקרטית, והוא בעל חשיבות חברתית ופרטית כאחד ... אלא, בין היתר, כיוון שחופש הביטוי נוגע לכל התבטאות, לרבות לאלה שהחוק אינו מגן עליהן ...".

25. לפיכך, אני מורה על ביטול הקובלנה המתוקנת.

26. על אף האמור ולמעלה מן הנדרש אתיחס בקצרה גם לטענה הנוספת אשר הועלתה על ידי הנאשמים שעניינה בסוגיית התייצבותו של הקובל.

נוכחות הקובל בדיונים

27. מעיון בסעיף 8 לקובלנה המתוקנת עולה כי לשיטת הקובל נוכחותו היא "ענין שבפרוצדורה בלבד" וכי אף העיד בעבר באמצעות היוועדות חזותית בהליכים משפטיים שונים. כתמיכה לכך הפנה ב"כ הקובל בתגובתו מיום 17.11.22 (סעיף 14) לשלוש החלטות שניתנו ובמסגרתן נעתרו מותבים שונים בבית משפט זה לבקשת הקובל לקיים דיון בהיוועדות חזותית. כמו כן הפנה ב"כ הקובל לסעיף 133א לחסד"פ וזאת במסגרת תגובתו מיום 27.7.22 (סעיף 23).

תחילה יאמר, כי סעיף 133א לחסד"פ מתיר לבית המשפט לקיים דיונים מסוימים בהיוועדות חזותית בעניינים של אסירים או עצורים בלבד וזאת בהתקיים הנסיבות המסוימות הקבועות בחוק. סעיפים אלה אינם חלים בעניינו של הקובל שבפניי.

בנוסף, ההחלטות אליהן הפנה הקובל ניתנו במסגרת הליכים אזרחיים אשר במסגרתם, בשונה מעניינו, הקובל היה במעמד של נתבע. כאן - אנו מצויים בהליך פלילי אשר מתקיימת בו חובת נוכחות של שני הצדדים והקובל הוא "המאשים".

מעבר לכך, בעניין דיאנה כהן נקבע על ידי בית המשפט העליון בפסקה 7 כך -

"הקובלנה הפלילית כשמה כן היא, הליך פלילי, אך כזה שמתנהל על ידי גורם פרטי ולא על ידי המדינה ... אך בעוד שבהליך פלילי רגיל, הזכות להניע את ההליך מסורה לתביעה הכללית, שעומדת לה חזקת ההגנות, המקצועיות והיעדר מניעים זרים, הרי שבקובלנה פרטית האינטרס האישי של הקובל להגשת הקובלנה יכול להיות מונע מרגשי נקם, על מנת להציק לנאשם, להטרידו ולאיים עליו ובכך להביא להליך סרק, המשחית את זמנה של מערכת המשפט לריק".

ובהמשך -

"כתב אישום מוגש על ידי המדינה לאחר שעבר כמה מסננות של בקרה ופיקוח, ולאחר בדיקת העובדות באופן אובייקטיבי על ידי חוקרי המשטרה והתביעה המשטרית או הפרקליטות. לא כך בהליכי קובלנה פלילית, שאז המושכות מופקדות בידי של אדם או גורם פרטי, שהוא גם החוקר וגם התובע".

28. נוכח העובדה שהקובל אינו כפוף כדברי כב' השופט עמית בעניין דיאנה כהן לביקורת ובקרה ומניעיו עלולים להיות פסולים נקבע בפסקה 13 תוך דיון בסוגיית הליכי הגילוי לפי סעיף 74 לחסד"פ כי היות ונאשם בקובלנה פלילית נמצא בעמדה נחותה לעומת נאשם שכנגדו הוגש כתב אישום בהליך פלילי רגיל "יש לחייב את הקובל לפחות באותן החובות החלות על המאשימה במשפט פלילי".

הבסיס לדברים אלה מצוי בהוראת סעיף 70 לחסד"פ אשר הובאה לעיל ומלמדים כי על פניו מעמדו של קובל אינו שונה ממעמדו של תובע בהליך פלילי בו מוגש כתב אישום, לרבות לעניין נוכחות בדיונים.

אולם, בעוד שבהתאם לסעיף 133 לחסד"פ היעדרות תובע מדיון עשויה להוביל למחיקת כתב האישום, בעניינו מתעוררת השאלה מה דינה של קובלנה שהקובל אינו מתכוון להתייצב לצורך ניהולה.

29. מכל מקום, משקבעתי כי יש להורות על ביטול הקובלנה בשל כך שאין היא עומדת בהוראת סעיף 85(4) לחסד"פ ומשטרם נדרש הקובל להתייצב בבית המשפט, אינני נדרשת להכריע בשאלת נפקות אי התייצבות הקובל עצמו.

30. לאור כל האמור, הקובלנה מבוטלת. ככל שהקובל יבקש לחדש את ההליך, עליו לתקן את הפגמים שנפלו בקובלנה.

ככל שתוגש הקובלנה מחדש, תועבר לטיפולו שלא על פי סדרי העבודה הרגילים.

הדיון הקבוע ליום 22.12.22 מבוטל.

המזכירות תסגור את התיק ותעדכן את היומן.

הקובל ישא בהוצאות הנאשמים בסך 2,000 ₪ אשר ישולמו ישירות לבאי-כוח הנאשמים בתוך 30 ימים מיום המצאת ההחלטה לב"כ הקובל.

המזכירות מתבקשת להעביר החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה כסלו תשפ"ג, 19 דצמבר 2022, בהעדר
הצדדים.